

PROP DE VOSALTRES

Preguntes i respostes

Benvolguts diocesans:

A un bisbe li arriben consideracions de tota mena: advertiments, consells, peticions, queixes, elogis..., i mil preguntes que se solen fer en privat o en directe i en públic, per correu o verbalment, al responsable de la institució a la qual se senten cordialment vinculats. Estem parlant de l'Església i de tot el que ella representa per a cada individu i per a tota la societat.

Davant de la llarga situació que ens toca viure provocada per la pandèmia es multipliquen les preguntes sobre els aspectes religiosos. Per descomptat que no totes les qüestions tenen com a base el lament, l'atac o la mala fe: hi ha molts interrogants que ajuden a plantejar millor els problemes, a col·laborar en una atenció més adequada a la comunitat i a treure a la llum un oblit o un descuit cap a una situació d'obligat compliment cristià.

Les preguntes més freqüents es refereixen al tancament dels temples i a la subjecció a estrictes horaris d'obertura, a l'atenció espiritual dels pacients als hospitals i interns en les residències, al compliment del precepte dominical, a la manera d'organitzar alguns grups parroquials de catequesi, a la celebració de funerals, a les reunions de formació d'adults, als horaris i formes d'atenció als necessitats i repartiment d'aliments i roba, a l'organització dels centres de temps lliure. I moltes

altres qüestions que farien massa extensa l'enumeració dins l'espai limitat d'aquest comentari.

Són preguntes molt concretes, però que deixen entreveure la importància que molts de nosaltres donem al sentit de la nostra vida i al fonament de la nostra fe. La formació cristiana, la celebració dels sagraments, l'atenció als necessitats tenen una profunda unitat i no s'haurien de considerar per separat. Ningú posa en qüestió la preocupació de les comunitats cristianes pels més pobres, però es considera menys urgent, i fins i tot prescindible, la participació en els sagraments. I de cap manera hauria de tenir aquesta consideració. Els cristians sabem que:

1. La dimensió espiritual necessita una atenció estable i continuada, tant com la física o la cultural. Quan es parla d'activitats essencials, mai es

fa constar la importància del que hi ha en el més profund de l'ésser humà i les seves conseqüències per al seu mateix equilibri emocional i la seva voluntària dedicació als altres.

2. L'ésser humà no es pot dividir en compartiments estancs perquè forma una unitat indivisible i totes les seves parts són igualment necessàries. La consideració social a la seva fe, apresada, celebrada i compartida, és motiu d'alegria i de reconeixement. La seva manera d'entendre el món comptant amb la presència de Déu en les seves vides no és cap ximpleria. No es reivindica res, només es demana una adequada seriositat en el tractament dels temes de la fe.

3. L'actuació cap als altres és possible gràcies al fonament i a l'adhesió a la persona de Jesucrist, que és present en el germà, però, cal no oblidar-ho, també en els sagraments. Sense ells no tindrem la fortalesa per a la caritat i la misericòrdia.

Les respostes del bisbe no volen reduir-se només a un compliment de pràctiques religioses sinó a la fonamentació de la pròpia creença, cabal de la solidaritat. Tot això embolcallat en el mantell de la dignificació social de la nostra pràctica cristiana.

Amb la meva benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

La Festa de Sant Joan d'Àvila, inclosa en el calendari romà

La Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments ha aprovat recentment la inscripció de la celebració de Sant Joan d'Àvila, prevere i doctor de l'Església en el Calendari Romà General.

El papa Francesc ha decretat inscriure en el Calendari Romà General amb el grau de memòria *ad libitum*:

- Sant Gregori de Narek, abat i doctor de l'Església, el dia 27 de febrer.
- Sant Joan d'Àvila, prevere i doctor de l'Església, el dia 10 de maig.

—Santa Hildegarda de Bingen, verge i doctora de l'Església, el dia 17 de setembre.

Aquestes noves memòries s'han d'inscriure en tots els calendaris i llibres litúrgics per a la celebració de la Missa i la Litúrgia de les Hores; els textos litúrgics que han de ser adoptats, adjunts al decret, han de ser traduïts, aprovats i, una vegada confirmats per part del Dicasteri corresponent, siguin publicats per les Conferències Episcopals.

CERCA DE VOSOTROS

Preguntas
y respuestas

Queridos diocesanos:

A un obispo le llegan consideraciones de todo tipo. Advertencias, consejos, peticiones, quejas, elogios... y mil preguntas que se suelen hacer en privado y que algunos se prestan a formular en directo y en público, por correo o verbalmente, al responsable de la institución a la que se sienten cordialmente vinculados. Estamos hablando de la Iglesia y de todo lo que la misma representa para cada individuo y para la sociedad en general.

Ante la larga situación que nos toca vivir provocada por la pandemia se multiplican las preguntas sobre los aspectos religiosos. Por desgracia no todas las cuestiones tienen como base el lamento, el ataque o la mala fe; hay muchos interrogantes que ayudan a plantear mejor los problemas, a colaborar en una atención más adecuada a la comunidad o a sacar a la luz un olvido o un descuido hacia una situación de obligado cumplimiento cristiano.

Las preguntas más frecuentes se refieren al cierre de los templos o a la sujeción de estrictos horarios de apertura de los mismos, a la atención espiritual de los pacientes en los hospitales o internos en las residencias, al cumplimiento del precepto dominical, al modo de establecer algunos grupos parroquiales de catequesis, a la celebración de funerales, a las reuniones de formación de adultos, a los horarios y formas de atención a los necesitados y reparto de alimentos y ropa, a la organización de los centros de tiempo libre. Y otras muchas que harían demasiado extensa la enumeración para los límites de este comentario.

Son preguntas muy concretas pero que dejan entrever la importancia que muchos de nosotros dan al sentido de su vida y al fundamento de su fe. La formación cristiana, la celebración de los sacramentos, la atención a los necesitados tienen una profunda unidad y no deberían considerarse por separado cada una de ellas. Nadie discute la preocupación de las comunidades cristianas por los más pobres pero se considera menos urgente y hasta prescindible la participación en los sacramentos. Y de ningún modo debería tener esa consideración. Todo cristiano sabe que:

1. La dimensión espiritual necesita una atención estable y continuada. Tanto como la física o la cultural. Cuando se habla de actividades esenciales nunca se hace constar la importancia de lo que hay en lo más profundo del ser humano y sus consecuencias para su propio equilibrio emocional y su voluntaria dedicación a los demás.
2. El ser humano no se puede dividir en compartimentos estancos. Forma una unidad indivisible y todas sus partes son igualmente necesarias. La consideración social a su fe, aprendida, celebrada y compartida, es motivo de alegría y de reconocimiento. No es una tontería su forma de entender el mundo contando con la presencia de Dios en sus vidas. No se reivindica nada, se solicita una debida seriedad en el tratamiento de los temas de la fe.
3. La actuación hacia los demás es posible por el fundamento y la adhesión a la persona de Jesucristo, que está presente en el hermano pero, no lo olvidemos nunca, también en los sacramentos. Sin ellos no tendremos fortaleza para la caridad y la misericordia.

Las respuestas del obispo no quieren reducirse a un mero cumplimiento de prácticas religiosas sino a la fundamentación de la propia creencia, caudal de la solidaridad. Todo ello envuelto en el manto de la dignificación social de nuestra práctica cristiana.

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Lliurament dels Premis
de Pessebres a la Seu Vella

La nau central de la Seu Vella de Lleida va acollir el 31 de gener, i per primera vegada, l'acte de cloenda del Cicle de Nadal 2020 amb el lliurament de Premis del LXXXVI Concurs de Pessebres. Les mesures de prevenció per la Covid-19 va obligar a l'Agrupació llerdenca de Pessebristes a canviar l'escenari habitual.

Prop d'un centenar de persones van assistir a l'acte, complint escrupolosament les normes sanitàries, entre elles diversos representants de les institucions lleidatanes. El president de l'entitat, Jordi Curcó, en la seva salutació de benvinguda va disculpar l'absència del bisbe Salvador. Curcó va felicitar els concursants per haver fet present el pessebre a les llars, entitats, escoles, aparadors i esglésies d'arreu de la ciutat, agraint tanmateix el suport i col·laboració de les institucions.

Tot seguit, tingué lloc el lliurament dels premis, accèssits i mencions honorífiques als concursants en cada una de les 6 categories del Concurs de Pessebres. El primer en rebre el seu guardó —una

reproducció de l'escut de l'Agrupació llerdenca de Pessebristes elaborada artesanalment per José A. Ferrer— fou Virgilio del Olmo, pel seu monumental pessebre de la parròquia de Sant Pau del barri de la Mariola de Lleida, presentat al Grup Esglésies i ja considerat tot un símbol del pessebrisme lleidatà.

El Segon Premi fou atorgat al Diorama del santuari-parròquia de Santa Teresina dels religiosos Carmelites Descalços, del qual n'és autor el pessebrista Roger Ortiga, i el Tercer Premi el van rebre els joves de la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat. Tanmateix, s'atorgà un Premi Especial al pessebre de la parròquia

de Santa Teresa Jornet del barri de Cappont, per la seva fidelitat i pels seus 20 anys de participació al concurs. Finalment, van rebre un accèssit el pessebre de la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè dels religiosos Mercedaris, la parròquia de Sant Llorenç i al pessebre de la capella de la Mare de Déu del Pilar de la Catedral de Lleida. Tanmateix, la unitat parroquial del Carme i Sant Joan va rebre una distinció especial pel Pessebre Vivent, l'únic celebrat aquest Nadal a Lleida.

L'actuació de la Coral l'Estel, dirigida per Gemma Maria Naranjo, posà el punt i final a la cloenda del Cicle de Nadal, amb un recull de nades lleidatanes del fons musical de l'Agrupació llerdenca de Pessebristes, tancant-lo amb un fragment dels *Goigs en lloança a la Mare de Déu del Blau*, en vigílies de la seva festa que Lleida celebra el 2 de febrer, festa de la Presentació de Jesús al Temple o Candelera.

Us deixem l'enllaç del vídeo de l'acte d'entrega: https://youtu.be/4_RHEkEaBm4

Benedicció de dues capelles
de la Mare de Déu Miraculosa

La parròquia de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida va acollir, el diumenge 24 de gener, la benedicció de dues capelletes de la Verge Maria en la seva advocació de la Miraculosa. Amb aquesta iniciativa impulsada des d'aquesta parròquia un total de 37 famílies rebran a casa seva, durant una setmana i de manera continuada, la mare de Déu que ja ha començat el seu pelegrinatge. Les capelles aniran de casa en casa i cada disabte es farà el canvi de llar.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «La Terra i els pobres necessiten amb urgència una economia saludable i un desenvolupament sostenible. Per això estem cridats a revisar els nostres esquemes mentals i morals, perquè siguin conformes als manaments de Déu i a les exigències del bé comú» (19 de novembre).

@Pontifex: «Tots els nens necessiten ser acollits i defensats, ajudats i protegits, des del si matern» (20 de novembre).

@Pontifex: «Abans de lliurar-nos el seu amor en la creu, Jesús ens deixa les seves últimes voluntats. Ens diu que el bé que fem a un dels seus germans més petits —famolencs, assedegats, estrangers, pobres, malalts, empresonats— li ho fem a Ell (Mt 25,37-40)» (22 de novembre).

@Pontifex: «Estimats joves, no renunciem als grans somnis. El Senyor no vol que estremem els horitzons, no ens vol apartats al marge de la vida, sinó en moviment cap a metes altes, amb alegria i audàcia» (22 de novembre).

Conferència sobre l'Evangeli de Marc per celebrar la Setmana de la Bíblia

La doctora en Bíblia Mar Pérez va impartir, el passat 26 de gener, la conferència «Presentació de l'Evangeli de Marc» dintre dels actes de la V Setmana de la Bíblia. Pérez va animar als assistents a llegir l'Evangeli de Marc. Va destacar que «és fantàstic tindre la història de Jesús de Natzaret des de quatre òptiques diferents perquè així podem conèixer millor qui és Jesús». Va explicar que el relat de Marc és el més antic i el més proper a Jesús de Natzaret. «Marc és el primer a identificar Jesús amb la paraula Evangelí», va afegir. «La comunitat on es va escriure aquest Evangeli estava patint persecució, estava desanimada i tenia esperit de derrota. Per això hi havia desercions que explicarien, en part, la radicalitat d'aquest primer Evangeli», va explicar. Mar Pérez va destacar que l'Evangeli comença amb el primer capítol que deixa clar

que Jesús és el Fill de Déu. «Jesús, a l'Evangeli de Marc, no parla obertament de la seva identitat, sinó els que l'envolten han d'anar descobrint qui és. Aquests, però, no acaben d'entendre la Glòria de Déu i esperen un Messies que els alliberi del poder de Roma». «Això es veu a la paràbola del sembrador», va destacar Pérez. «La incomprensió dels deixebles inunda tota la narració marcana», va explicar. Però Jesús els hi explica el que ha de passar, «la seva paciència i la seva estima és constant». «Jesús deixa que les experiències de crisi els facin créixer perquè només en allò que no controlem podem aprendre qui és Déu.»

«Marc no pretenia desacreditar l'entorn de Jesús, volia mostrar realment com eren, i per tant afirma que la fe els hi va ser regalada després de Pasqua perquè de mèrits n'havien fet pocs.»

«Jesús demana als seus deixebles que els miracles es mantinguin en secret com si els miracles no ens poguessin ajudar a entendre qui és Jesús». «L'Evangeli de Marc porta el lector cap al coneixement de qui és Jesús, però ho fa a poc a poc amb molts alts i baixos». «Us convido a llegir el text pausadament a poc a poc», va dir per cloure. La conferència es pot escoltar íntegrament en aquest enllaç: <https://youtu.be/67Jw2UHymH8>.

Una Missa, únic acte de la festivitat dels Amics de Sant Sebastià

Es Amics de Sant Sebastià de Lleida, que aplega a lleidatans fills del Pont de Suert o de la comarca de la Ribagorça residents a la ciutat, va celebrar el passat 30 de gener la festa anual en honor del seu patró. Ho van fer amb una Missa al santuari-parròquia de Santa Teresina, on es venera una petita talla d'aquest sant

de l'escultor Josep Roca de Tàrraga, còpia fidedigna de la que es venera a l'església del Pont de Suert.

Donades les actuals condicions sanitàries per la Covid-19, la festa es va reduir a la celebració eucarística, i es van suspendre la resta d'actes com l'ofrena de productes tradicionals de la terra i el posterior dinar de germanor.

L'Eucaristia fou presidida pel prior dels carmelites de Lleida, P. Eduardo, el qual en la seva homília va lloar la figura de sant Sebastià molt venerat en l'antiguitat com a protector davant les pandèmies, i va establir un paral·lelisme amb la situació actual.

Mig centenar de persones van assistir a la celebració en

la qual es va pregar pels presents i pels difunts, cantant al final i com és costum el *Goigs en lloança a sant Sebastià*.

La junta directiva de l'Associació va mostrar el seu desig de què, per intercessió de sant Sebastià, disminueixin ben aviat els efectes de la pandèmia i l'any vinent es pugui reprendre amb normalitat la seva festa.

REFLEXIONS

En adoració

Un diumenge de febrer, en acabar totes les misses, es va donar la informació següent: «El proper dijous tindrem una nova trobada de pregària que anomenem *En adoració*, com les que venim organitzant cada quinze dies. Comença a dos quarts de nou del vespre i acaba a un quart de deu. Són quaranta-cinc minuts de pregària a Jesús Eucarístia, davant el Santíssim, que s'acompanya amb la lectura de l'Evangeli, reflexions sobre la Paraula escoltada, música i cants. Acaba amb la benedicció solemne. És una pregària adreçada especialment a joves, però oberta a tothom, perquè vol ser i és una pregària comunitària.»

El dijous tingué lloc la pregària, que començà puntualment i es desenvolupà segons la previsió. Hi abundaven els joves, però també adults i alguns matrimonis amb els fills. L'endemà, una mare escrivia a un dels organitzadors: «Com ja vàrem parlar ahir al vespre, gràcies (a qui correspongui) per la iniciativa i per l'esforç de preparar l'adoració dels dijous! Ens hi trobarem molt bé, acollits, en comunitat, també els nostres fills. Va ser una experiència vivencial de fe i va agradar moltíssim! Per a nosaltres, com a pares, són molt importants aquests tipus d'iniciatives, que ens ajuden en l'educació cristiana dels fills, encara que actualment, massa sovint, hagin de ser virtuals. Desitgem que d'altres famílies hi donin suport i així seguir creixent a cada trobada. En la mesura de les nostres possibilitats, intentarem fer-ne difusió. Moltes gràcies!»

La pregària en adoració és una trobada de Déu i la persona. Donar culte en adoració silenciosa i respectuosa, en acció de gràcies, amb desig de lliurament personal. En el pa eucarístic, Jesús segueix entre nosaltres. «Jesús li respongué: Diu l'Escriptura: Adora el Senyor, el teu Déu, serveix-lo només a ell» (Lc 4,8). La fe ens fa captar aquesta presència seva, la presència d'Aquell que ens ha estimat i s'ha lliurat per nosaltres, la presència del seu Amor. Adorar Jesús Eucarístia, en presència real, és reconèixer-lo com a Déu en tota la seva grandesa i, alhora, reconèixer la nostra petitesa. Som criatures davant la grandesa del Creador. «A lloança i glòria de la gràcia que ens ha concedit en el seu Estimat» (Ef 1,6).

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

22. □ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setmana) [1Pe 5,1-4 / Sl 22 / Mt 16,13-19]. Càtedra de Sant Pere, apòstol, celebrada a Roma des del s. IV; santa Margarida de Cortona, religiosa; santa Elionor o Leonor, reina d'Anglaterra.

23. ■ Dimarts [Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15]. Sant Policarp, bisbe d'Esmirna i mr. (s. II), deixeble dels apòstols; santa Marta d'Astorga, vg. i mr.; beata

Rafaela d'Ibarra, mare de família, de Bilbao.

24. ■ Dimecres [Jn 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32]. Sant Modest (s. V), bisbe de Trèveris; sant Sergi, monjo i mr. (304); santa Primitiva, vg.; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemés.

25. ■ Dijous [Est 14,1.3-5.12-14 / Sl 137 / Mt 7,7-12]. Sant Cesari (s. IV), metge, germà de Gregori Nacianzè;

sant Valeri (†695), ermità d'Astorga; beat Sebastià d'Aparicio, rel.

26. ■ Divendres [Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26]. *Sant Feliu de Llobregat*: santa Paula Montal, vg., d'Arenys de Mar, fund. escolàpies (SchP). Sant Nèstor, mr.; sant Alexandre, bisbe; sant Porfiri (†421), bisbe de Gaza.

27. ■ Dissabte [Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48]. Sant Gabriel de la Doloro-

sa (1838-1862), rel. passionista; sant Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; beata Francina-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca); santa Honorina, vg.

28. ■ Diumenge vinent, II de Quaresma (lit. hores: 2a setm.) [Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18 / Sl 115 / Rm 8,31b-34 / Mc 9,2-10]. Sant Rufí, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468); sant Romà (s. V), abat; sant Sarapió, mr.

Diumenge I de Quaresma (B)

COMENTARI

«Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova»

nicíem un temps nou, el temps de Quaresma que és sobretot preparació per a la gran celebració de la mort i resurrecció del Senyor. Pere a la segona lectura ens recorda: *Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. El seu cos va ser mort, però per l'Esperit fou retornat a la vida.* Això és el que celebrem per Setmana santa però també al llarg de tot l'any. I Pere fa referència a *l'aigua del diluvi que prefigurava el baptisme que ara us salva i que consisteix a demanar a Déu una consciència bona gràcies a la resurrecció de Jesucrist.*

La primera lectura recorda, la primera aliança de Déu, precisament amb Noè, després del diluvi. És una aliança que assegura la vida sobre la terra per sempre més: *La vida no serà mai més exterminada per l'aigua del diluvi; no hi haurà mai més cap diluvi que devasti la terra.* I l'aliança es fa *entre jo i vosaltres i tots els éssers animats que hi ha amb vosaltres.* És una aliança amb tots els éssers vius que Déu ha creat. Pere també ha recordat aquells *que s'havien resistit a creure en temps de Noè, quan la paciència de Déu esperava.*

A l'Evangeli trobem, per una banda, els *quaranta dies de desert* viscuts per Jesús. El desert és el lloc per trobar-se amb Déu, per orientar la pròpia vida. Evidentment a nosaltres ens recorden els quaranta dies de la Quaresma, de preparació per al gran misteri de la mort i resurrecció del Senyor. I les primeres paraules del Senyor són molt clares: *Ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova.* Aquesta bona nova és sobretot la salvació, la victòria sobre el mal i la mort. Jesús ha vençut les temptacions: *Vivia entre animals feréstecs i l'alimentaven els àngels.* Les lectures ens conviden, doncs, a la conversió davant la gran bona notícia d'un Déu que venç el mal i anuncia l'arribada del Regne, de l'amor de Déu. Però ens cal la conversió, el canvi de vida, vèncer totes els nostres temptacions d'orgull, de poder, de riquesa, d'idolatria.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 9,8-15)

Déu digué a Noè i als seus fills: «Jo faig la meua aliança amb vosaltres, amb els vostres descendents i amb tots els éssers animats que hi ha amb vosaltres, els ocells, el bestiar i tots els animals domèstics i feréstecs que han sortit de l'arca. Jo faig amb vosaltres aquesta aliança meua: La vida no serà mai més exterminada per l'aigua del diluvi, no hi haurà mai més cap diluvi que devasti la terra.» Déu digué: «El signe d'aliança que poso entre jo i vosaltres i tots els éssers animats que hi ha amb vosaltres per totes les generacions és aquest: posaré el meu arc en els núvols com a signe de la meua aliança entre jo i la terra. Quan cobriré la terra de nuvolades i apareixerà l'arc entre els núvols, em recordaré de l'aliança que hi ha entre jo i vosaltres i tots els éssers animats; l'aigua no formarà més un diluvi que faci desaparèixer tot rastre de vida.»

▶ Salm responsorial (24)

R. *Tot el vostre obrar, Senyor, és fruit d'amor fidel per als qui guarden la vostra aliança.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, / instruiu-me, perquè vós sou el Déu que em salveu. R.

Recordeu-vos, Senyor, / de la vostra pietat i de l'amor que heu guardat des de sempre, / compadiu-vos de mi, vós que estimeu tant. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils amb la seva justícia, / els ensenya el seu camí. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 3,18-22)

Estimats:

Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just, va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. El seu cos va ser mort, però per l'Esperit fou retornat a la vida. Per això anà a dur la seva proclama als esperits empresonats, que s'havien resistit a creure en temps de Noè, quan la paciència de Déu esperava, mentre preparaven l'arca. En aquella arca se salvaren a través de l'aigua unes poques persones, vuit en total, i l'aigua prefigurava el baptisme que ara us salva, i que no consisteix a deixar net el cos, sinó a demanar a Déu una consciència bona gràcies a la resurrecció de Jesucrist, que se n'anà al cel, va rebre la submissió de les potestats i dels estols angèlics i està a la dreta de Déu.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 1,12-15)

En aquell temps, l'Esperit empenyé Jesús cap al desert, on passà quaranta dies temptat per Satanàs. Vivia entre els animals feréstecs i l'alimentaven els àngels. Després d'haver estat empresonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la bona nova de Déu; deia: «Ha arribat l'hora i el regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la bona nova.»

▶ Lectura del libro del Génesis (Gén 9,8-15)

Dios dijo a Noé y a sus hijos: «Yo establezco mi alianza con vosotros y con vuestros descendientes, con todos los animales que os acompañan, aves, ganados y fieras, con todos los que salieron del arca y ahora viven en la tierra. Establezco, pues, mi alianza con vosotros: el diluvio no volverá a destruir criatura alguna ni habrá otro diluvio que devaste la tierra.»

Y Dios añadió: «Esta es la señal de la alianza que establezco con vosotros y con todo lo que vive con vosotros, para todas las generaciones: pondré mi arco en el cielo, como señal de mi alianza con la tierra. Cuando traiga nubes sobre la tierra, aparecerá en las nubes el arco y recordaré mi alianza con vosotros y con todos los animales, y el diluvio no volverá a destruir a los vivientes.»

▶ Salmo responsorial (24)

R. *Tus sendas, Señor, son misericordia y lealtad para los que guardan tu alianza.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador. R.

Recuerda, Señor, que tu ternura / y tu misericordia son eternas; / acuérdate de mí con misericordia, / por tu bondad, Señor. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 3,18-22)

Queridos hermanos: Cristo sufrió su pasión, de una vez para siempre, por los pecados, el justo por los injustos, para conducirnos a Dios. Muerto en la carne, pero vivificado en el Espíritu; en el espíritu fue a predicar incluso a los espíritus en prisión, a los desobedientes en otro tiempo, cuando la paciencia de Dios aguardaba, en los días de Noé, a que se construyera el arca, para que unos pocos, es decir, ocho personas, se salvaran por medio del agua. Aquello era también un símbolo del bautismo que actualmente os está salvando, que no es purificación de una mancha física, sino petición a Dios de una buena conciencia, por la resurrección de Jesucristo, el cual fue al cielo, está sentado a la derecha de Dios y tiene a su disposición ángeles, potestades y poderes.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,12-15)

En aquel tiempo, el Espíritu empujó a Jesús al desierto. Se quedó en el desierto cuarenta días, siendo tentado por Satanás; vivía con las fieras y los ángeles lo servían. Después de que Juan fue entregado, Jesús se marchó a Galilea a proclamar el Evangelio de Dios; decía: «Se ha cumplido el tiempo y está cerca el reino de Dios. Convertíos y creed en el Evangelio.»